

Briselē, 2016. gada 14. jūnijā
(OR. en)

10036/16

LIMITE

EF 175
ECOFIN 573
CODEC 856

Starpiestāžu lieta:
2015/0270 (COD)

ZIŅOJUMS

Sūtītājs: prezidentvalsts

Saņēmējs: delegācijas

Temats: – Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 806/2014, lai izveidotu Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu (pirmais lasījums)
– Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu"
= progressa ziņojums (pašreizējais stāvoklis)

I. IEVADS

1. Komisija 2015. gada 24. novembrī ¹ Padomei iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 806/2014, lai izveidotu Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu (turpmāk "ENAS"). Tajā pašā laikā Komisija publicēja paziņojumu "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu" ². Ar šo paketi iepazīstināja *ECOFIN* sanāksmē 2015. gada 8. decembrī.

¹ Dok. 14649/15.

² Dok. 14650/15.

2. Tā kā gan minētajā priekšlikumā, gan paziņojumā iztīrītie aspekti ir svarīgi un sarežģīti un risinātie jautājumi ir cieši savstarpēji saistīti, dalībvalstis vienojās, ka Padomes darbs ir jāorganizē un jākoordinē piemērotā līmenī. Tādēļ Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2016. gada 13. janvārī vienojās Padomē izveidot Banku savienības stiprināšanas *ad hoc* darba grupu (turpmāk "*ad hoc* darba grupa")³.
3. Nīderlandes prezidentūras laikā šī ad hoc darba grupa tikās deviņas reizes (2016. gada 20. janvārī, 1. un 16. februārī, 1. un 16. martā, 5. un 29. aprīlī, 10. maijā, 1. jūnijā), pārmaiņus izskatot ENAS priekšlikumu un uz minētā Komisijas paziņojuma pamata apspriežot riska samazināšanas pasākumus.
4. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Eiropas Centrālā banka ar atzinumiem par ENAS priekšlikumu nāca klajā attiecīgi 2016. gada 17. martā⁴ un 2016. gada 20. aprīlī⁵.
5. Šis progresā ziņojums ir izstrādāts prezidentvalsts atbildībā, pamatojoties uz nostājām, ko delegācijas izteikušas minētajās sanāksmēs, un atbildot uz vairākiem aicinājumiem iesniegt rakstiskus komentārus. Šo ziņojumu nevar uzskatīt par delegācijām saistošu, tomēr tas ir prezidentvalsts labākais galveno diskusiju rezultātu izvērtējums, kas paredzēts, lai turpmākajam darbam dotu dažas ievirzes.
6. Progresā ziņojumam ir divas daļas: II sadaļā ir vispārēji apsvērumi un konkrēti jautājumi attiecībā uz ENAS priekšlikumu, un III sadaļā ir aplūkotas diskusijas par pasākumiem banku savienības stiprināšanai.

³ Dok. 5006/16.

⁴ Dok. 7332/16.

⁵ Dok. 8186/16.

II. ENAS PRIEKŠLIKUMS

1. VISPĀRĒJI APSVĒRUMI

7. Ievērojams dalībvalstu skaits par prioritāti uzskata banku savienības trešā pīlāra īstenošanu, un atzinīgi vērtēja priekšlikumu. Dažas no tām norādīja, ka noteikumu būtībai un plānotajam spēkā stāšanās laikam vajadzētu būt pat pretenciozākam, konkrēti aicinot ātrāk veikt kopīgošanas procesu. Tomēr dažas dalībvalstis stingri iebilda pret priekšlikumu un tajā plānotajiem termiņiem, apstrīdot priekšlikuma nepieciešamību un piemērotību. Dažas no minētajām dalībvalstīm arī norādīja, ka tādēļ tās nespēj priekšlikumu apspriest sīkāk. Vairākas citas delegācijas, lai gan kopumā atbalstot priekšlikumu, ir izteikušas bažas.
8. Papildus vairākiem konkrētiem jautājumiem debatēs par priekšlikumu galvenokārt tika izvirzīti šādi galvenie pamatjautājumi:
- saikne starp turpmāku progresu attiecībā uz riska dalīšanu (tostarp ENAS un kopīga atbalsta mehānisma izveidi vienotajam noregulējuma fondam) un vairākiem pasākumiem, kas paredzēti, lai samazinātu risku banku sektorā, un kas sīkāk izskatīti šā ziņojuma III daļā;
 - speciāla ietekmes novērtējuma trūkums; vairākas dalībvalstis uzskata, ka šāds novērtējums bija vajadzīgs, lai apspriestu ENAS nepieciešamību, piemērotību un iespējamu tās struktūru;
 - juridiskā pamata piemērotība.

1.1. Speciāla ietekmes novērtējuma trūkums

9. Lielākā dalībvalstu daļa nosoda to, ka nav speciāla, ENAS priekšlikumam pievienota ietekmes novērtējuma. Komisijas dienesti uzsvēra, ka 2010. gadā attiecībā uz Direktīvu 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām tika iesniegts visaptverošs ietekmes novērtējums, kas tostarp aptvēra arī obligātu aizdošanu.⁶ Turklāt tie ir nodrošinājuši neformālu analīzi par ENAS priekšlikuma nestajiem ekonomiskajiem ieguvumiem, loģisku pamatojumu attiecībā uz dažādajiem ENAS posmiem un ieguvumiem, kādus tā dotu salīdzinājumā ar tīri valstiskām noguldījumu garantiju sistēmām, un obligātās aizdošanas izmaksām un ieguvumiem.
10. Saskaņā ar Komisijas dienestu iesniegto analīzi obligātās aizdošanas koncepcija centrālās struktūras trūkuma dēļ sagādās ievērojamas organizatoriskas problēmas noguldījumu garantiju sistēmu tīklam, tādēļ tie argumentēja, ka centrālā struktūra ir nepieciešama, lai nodrošinātu labu sistēmas darbību. Turklāt, izmantojot datus par apdrošinātajiem banku noguldījumiem dalībvalstīs, Komisijas dienesti ir izvērtējuši, kā, pārejot no pašreizējās sistēmas uz ENAS, mainītos izmaksāšanas spēja. Komisijas dienesti argumentēja ar to, ka, apkopojot *ex ante* iemaksas vienotā fondā, tas spētu absorbēt lielākus satricinājumus nekā jebkura valsts noguldījumu garantiju sistēma. Tādēļ ENAS bankām uzlabotu noguldījumu apdrošināšanas segumu un tādējādi visās iesaistītajās dalībvalstīs celtu noguldītāju uzticēšanās līmeni, nemainot vispārējo finansējuma līmeni un izdevumus bankām. Tomēr dažādo posmu analīze pierādīja, ka dažām valstīm kādu laiku sākumposmā dažkārt varētu būt bijis izdevīgāk paturēt pilnībā valstiskas noguldījumu garantiju sistēmas. Tātad no iesniegtās analīzes izriet, ka vislielākie ieguvumi ir gūstami kopapdrošināšanā un pilnas apdrošināšanas posmos. No pārāpdrošināšanas posma nav gūstams liels tiešs ekonomisks labums.

⁶ Dok. SEC(2010) 834, galīgā redakcija.

11. Vairākas dalībvalstis augstu vērtēja šo informāciju un atbalstīja Komisijas dienestu ieceri strādāt pie tematiskiem, uz mērķi vērštiem novērtējumiem gaidāmajās diskusijās par konkrētiem noteikumiem. Tomēr vairākas citas pauda nopietnas bažas gan par pieeju, tostarp par tās pamatpieņēmumiem, gan par līdz šim izdarītajiem secinājumiem. Šīs dalībvalstis aicināja panākt cik vien iespējams lielu *ex ante* skaidrību par priekšlikuma vispārējo ietekmi (tostarp par tā negatīvām sekām), salīdzinot arī ar iespējamām ENAS alternatīvām, tostarp grozītas pārvaldības noteikumiem attiecībā uz obligātas aizdošanas sistēmu. Saskaņā ar to, ko teikušas dažas no šīm dalībvalstīm, Komisijas procedūra neatbilst prasībām, kas izvirzītas Subsidiaritātes protokolā, un labāka regulējuma prasībām, un tās lūdza visaptverošu ietekmes novērtējumu.
12. Prezidentvalsts uzskata, ka, lai nodrošinātu vispārēju un stabilu pamatu, uz kura noteikt Padomes nostāju par ENAS priekšlikumu, Komisijas dienestiem būtu jāveic papildu analīzes, darbības jomu paplašinot tā, lai tā attiektos uz citiem svarīgiem priekšlikuma elementiem, it īpaši attiecībā uz dažādiem elementiem iekļaujot varbūtējas alternatīvas iespējas. Tādēļ dalībvalstis turpmākai analīzei par ENAS koncepciju un sekām apzināja vairākus tematus, par kuriem no Komisijas tiek prasīts papildu skaidrojums. Komisija norādīja, ka grib palīdzēt mērķtiecīgā to jautājumu analīzē, kuri *ad hoc* darba grupai šķiet svarīgi.⁷

1.2. Juridiskā pamata piemērotība

13. Ievērojams dalībvalstu skaits ir paidušas (nopietnas) bažas par to, vai priekšlikumam kā juridiskais pamats ir piemērots LESD 114. pants, argumentējot it īpaši ar to, ka bankām uzliktais pienākums maksāt iemaksas Eiropas noguldījumu apdrošināšanas fondam (turpmāk "NAF") apdraud dalībvalstu budžeta suverenitāti.

⁷ Kā izklāstīts prezidentvalsts piezīmē "Ierosinātie temati turpmākai analīzei par ENAS nepieciešamību un sekām", kas tika izplatīta 4.3.2016.

14. Padomes Juridiskā dienesta 2016. gada 12. aprīļa atzinumā ⁸ tika izskatīts jautājums, vai LESD 114. pants ir piemērots juridiskais pamats, lai izveidotu vienotu noteikumu kopumu un centralizētas lēmumu pieņemšanas procedūru, kā arī lai izveidotu NAF un saņemtu iemaksas no iestādēm, uz kurām priekšlikums attiecas. Tajā pašā atzinumā bija iekļauti arī apsvērumi par iespējamu starpvaldību metodes izmantošanu.
15. Ņemot vērā atšķirības dalībvalstu nostāšanās attiecībā uz iespēju izveidot Starpvaldību konferenci darbam ar NAF finansējumu, prezidentvalsts uzskata, ka līdzīgi kā sarunās par vienotā noregulējuma mehānismu (turpmāk "VNM") būtu jāizpēta iespēja panākt skaidri definētu starpvaldību nolīgumu.

2. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS ATTIECĪBĀ UZ KONKRĒTIEM JAUTĀJUMIEM

16. Prezidentvalsts Nīderlande sāka apspriest konkrētus Komisijas priekšlikuma elementus, lai apzinātu sensitīvus jautājumus un tematus, par kuriem varētu notikt turpmākas diskusijas. Pamatojoties uz minētajām diskusijām un uz norādēm, ko dalībvalstis sniegušas attiecībā uz tām sensitīviem jautājumiem, prezidentvalsts Nīderlande turpināja sīkāk izskatīt dažus priekšlikuma elementus, sākot drīzāk no noteikumiem saistībā ar "stabilu stāvokli" (piem., pilnīgas ENAS kopīgošanas galīgajā posmā) nevis ar starpposmiem (kopapdrošināšana un pārappdrošināšana). Prezidentvalsts ideja bija tāda, ka, ja varam vienoties par stabilu stāvokli un visiem horizontālajiem jautājumiem (pārvaldība utt.), tad būs vieglāk vienoties par starpposmu pasākumiem.

⁸ Dok. 7862/16.

17. Pamatojoties uz komentāriem, kas saņemti no delegācijām, prezidentvalsts ir apzinājusi vairākus svarīgākos tematus un konkrētas iespējas, kā tos izskatīt *ad hoc* darba grupā. Dažas dalībvalstis izteica viedokli, ka ja nav ietekmes novērtējuma vai papildu pamatīgas analīzes, nevar rūpīgi izvērtēt nevienu no konkrētiem ENAS priekšlikuma elementiem un to iespējamo ietekmi. Tādēļ temati un iespējas tika apspriestas provizoriski.
18. Prezidentvalsts Nīderlande svarīgākos tematus ir iedalījusi trīs galvenajās kategorijās:
- noteikumi, kas tika grozīti prezidentvalsts darba dokumentā, tika nosūtīti *ad hoc* darba grupas locekļiem 2016. gada 1. jūnija sanāksmei, pēc tam, kad tika veiktas padziļinātas diskusijas par Komisijas priekšlikumu;
 - noteikumi, attiecībā uz kuriem turpmāka virzība ir provizoriski pieņemama daudzām dalībvalstīm, lai arī – ne visām, bet kurus būtu vērts vai nu projektā izstrādāt sīkāk vai arī vēlreiz apsvērt dažus specifiskus teksta elementus;
 - noteikumi, par kuriem ir vajadzīgas fundamentālākas debates *ad hoc* darba grupā.
- Pašreizējais stāvoklis diskusijās par katru no šīm kategorijām ir izklāstīts tālāk tekstā.
19. Neskarot minēto klasifikāciju, prezidentvalsts, pamatojoties uz delegāciju rakstiskajiem ieteikumiem, iepriekšminētajā dokumentā ir ierosinājusi vairākus tehniskus grozījumus Komisijas priekšlikumā.

3. PREZIDENTVALSTS GROZĪTIE NOTEIKUMI

3.1. Neatsaucamas maksājumu saistības (3. pants)

20. Dažas dalībvalstis ir norādījušas, ka tās vēlētos, lai neatsaucamas maksājumu saistības tiktu ņemtas vērā kā finanšu līdzekļi, kurus iestādes pārskaita NAF mērķa līmeņa sasniegšanai. Šo iespēju Komisija nebija iekļāvusi savā priekšlikumā, un tā izteica atrunas attiecībā uz darbības jautājumiem, kādi varētu rasties, nodrošinot savlaicīgu nodrošinājuma sniegšanu.
21. Prezidentvalsts kā kompromisu ir ierosinājusi grozījumus priekšlikuma 3. un 74.b pantā, lai neatsaucamas maksājumu saistības iekļautu pieejamajos NAF finanšu līdzekļos, vienlaicīgi Komisijai piešķirot deleģēšanas pilnvaras sīkāk precizēt prasības, ko piemēro neatsaucamām maksājumu saistībām, un nodrošināt konsekventu piemērošanu ENAS regulējumā. Šai pieejai piekrita vairākums *ad hoc* darba grupā.

3.2. Atkāpe no finansējuma piešķiršanas (41.j pants)

22. Lai arī Komisijas priekšlikumā ir dota iespēja pēc Komisijas apstiprinājuma uz laiku atkāpties no finansējuma piešķiršanas ENAS, vairākas dalībvalstis aicināja sīkāk precizēt šos noteikumus, īpaši, lai paskaidrotu atkāpes nosacījumus un apstākļus.
23. Lai saglabātu ENAS segumu, prezidentvalsts ir ierosinājusi padarīt atkāpi par automātisku, ja izmaksāšanas notikums ir bijis laikā, kas nepārsniedz gadu pirms dienas, kad būtu bijis sasniegts noteiktas finansējuma līmenis, vienlaikus nodrošinot, lai vēlākais divus gadus pēc minētā datuma NGS atkal atbilstu finansējuma piešķiršanas prasībām. Komisijas pilnvaras apstiprināt ilgāku atkāpes laikposmu dažu pienācīgi pamatotu iemeslu dēļ ir saglabātas neskartas, lai papildus automātiskajai atkāpei dotu iespēju rast katram atsevišķam gadījumam pielāgotus risinājumus.

24. Prezidentvalsts pieejai provizoriski ir piekritušas dažas dalībvalstis, savukārt citas ir paidušas viedokli, ka finansējuma piešķiršana ir atkarīga no ENAS vispārējās struktūras un ka tādēļ to nevar apspriest atsevišķi. Šajā jautājumā ir vajadzīga sīkāka izstrāde.

3.3. Pārsūdzību izskatīšanas mehānisms (85. pants)

25. Ar VNM regulu ir izveidota Pārsūdzību izskatīšanas grupa un ir dota iespēja pārsūdzēt dažus valdes lēmumus saskaņā ar VNM regulējumu. Tomēr dažas dalībvalstis aicināja paplašināt pārsūdzību izskatīšanas mehānisma darbības jomu, attiecinot to uz lēmumiem, kas saistīti ar ENAS un uz ko varētu attiekties pārsūdzība, kas precizējama 85. pantā.
26. Minēto iemeslu dēļ prezidentvalsts ir iesniegusi grozījumu, ar ko tiek precizēts, ka dažus noteikumus varētu pārsūdzēt un, proti, tos, kuri ir saistīti ar: diskvalifikāciju (41.i pants), finansējuma summas noteikšanu (41.m pants), finansējuma atmaksāšanu un pārsniegto zaudējumu un zaudējumu noteikšanu (41.o pants), maksātnespējas procedūras uzraudzību (41.q pants), *ex ante* iemaksām(74.c pants) un *ex post* iemaksām (74.d pants).
27. Ierosinātajiem grozījumiem ir piekritušas dažas dalībvalstis, savukārt citas ir norādījušas, ka ir vajadzīga sīkāka juridiska un tehniska analīze.

4. NOTEIKUMI, KAS JĀIZSTRĀDĀ SĪKĀK/JĀPRECIZĒ

4.1. ENAS darbības joma (1. un 2. pants)

28. Viens no būtiskiem tiesību akta priekšlikuma tematiem ir ENAS darbības joma. Dalībvalstis ir norādījušas, ka tā būtu skaidrāk jāprecizē, jo īpaši attiecībā uz trešo valstu filiālēm, kā arī uz noteiktām vienībām, kas nav kredītiestādes (proti, vienībām, kas šobrīd ir izslēgtas no Kapitāla prasību direktīvas–IV darbības jomas (2. panta 5. punkts), un tāpēc no VUM darbības jomas), uz ko varētu attiekties iesaistītās NGS.

4.1.1. Trešo valstu filiāles

29. Saskaņā ar Direktīvu par noguldījumu garantiju sistēmām jautājumu par trešo valstu filiālēm risina ar dalībvalstu iespējas tiesībām: lai gan līdzvērtīguma tests ir obligāts, dalībvalstīm ir iespēja uzlikt par pienākumu trešās valsts filiālei pievienoties valsts NGS tikai tad, ja trešās valsts aizsardzības sistēmu neuzskata par līdzvērtīgu.
30. Lai saskaņā ar ENAS nodrošinātu sistēmu, kas darbojas, prezidentvalsts ir ierosinājusi piešķirt Komisijai kompetenci veikt obligāto līdzvērtīguma testu. Pamatojoties uz to, kompetentās iestādes lemtu par vajadzību pieprasīt trešās valsts filiālei pievienoties valsts NGS. Tas nodrošinātu to, ka dalībvalstis konsekventāk izmantotu iespēju pieprasīt NGS segumu trešo valstu filiālēm. Uz trešo valstu filiālēm, kurām būs pienākums pievienoties valsts NGS, tad attiektos ENAS segums.

31. Tomēr šāds risinājums nenodrošinātu pienācīgu saskaņotību starp ENAS un VUM darbības jomām, jo trešo valstu filiāles uzrauga attiecīgo valstu uzraudzības iestādes. Tāpēc tas būtu vēl jāapspiež.

4.2.2. Vienības, kas nav kredītiestādes un uz ko attiecas iesaistīto NGS segums

32. Neatbilstība starp ENAS un VUM/Kapitāla prasību regulas darbības jomu arī ir būtisks jautājums, jo tā ietver vienības, kas nav kredītiestādes, piemēram, kredītsavienības, uz ko var attiekties iesaistītās NGS. Dažas dalībvalstis izteica nopietnas bažas par to, ka to vienību noguldītājus, kuras nepiemēro pašreizējos Kapitāla prasību regulas/Kapitāla prasību direktīvas noteikumus (lai gan uz tām attiecas valsts režīms, un dažās dalībvalstīs noteikumi, kuru pamatā ir Kapitāla prasību regula/Kapitāla prasību direktīva), Eiropas režīms neaizsargātu. Tomēr vairākas dalībvalstis izteica bažas, jo kredītsavienības ne vienmēr tiek regulētas un uzraudzītas saskaņā ar Kapitāla prasību regulu/Kapitāla prasību direktīvu un Vienoto uzraudzības mehānismu. Šīs dalībvalstis vēlas panākt pilnīgu darbības jomu saskaņošanu. Neskatoties uz to, dalībvalstis izrādīja gatavību izpētīt iespēju iekļaut minētās vienības ENAS darbības jomā, ar risinājumu minētajam vienību kopumam piemērot proporcionālus noteikumus gaidāmā Kapitāla prasību regulas/Kapitāla prasību direktīvas pārskatīšanas kontekstā. Ad hoc darba grupai vajadzētu atgriezties pie šī jautājuma, tiklīdz būs vairāk skaidrības par Kapitāla prasību regulas/Kapitāla prasību direktīvas pārskatīšanu.

4.2. Diskvalifikācija un naudas sodi (41.i, 41.j, 41.l, 41.m un 50.a pants)

33. Ar Komisijas priekšlikumu ir ieviesti vairāki aizsardzības pasākumi, lai novērstu morālo kaitējumu un jo īpaši iesaistīto NGS nepareizu vai neatļautu piekļuvi ENAS līdzekļiem.

34. Tomēr, lai gan dalībvalstis vispārīgi piekrita, ka aizsardzības pasākumi ir nepieciešami, daudzas izteica bažas par vairākiem ierosinātās procedūras aspektiem. Pirmkārt, tās apšaubīja procedūras likumību. Tās arī norādīja, ka diskvalifikācija varētu negatīvi ietekmēt finanšu stabilitāti. Vairākas dalībvalstis uzskata, ka izslēgšanas nosacījumi un naudas sodi būtu jāprecizē un ka izslēgšana varētu būt nesamērīgs sods. Jo īpaši, dažas dalībvalstis aicināja piemērot citas (administratīvas) sankcijas pirms diskvalifikācijas un noteikt trūkumu novēršanas periodu.
35. Lai panāktu lietas virzību, prezidentvalsts ir ierosinājusi izveidot pakāpenisku intervences shēmu saistībā ar Direktīvas par noguldījumu garantiju sistēmām un ENAS noteikumu ievērošanu, kuras galvenais mērķis ir noguldītāju aizsardzība un kurā diskvalifikācija būtu iespējama tikai kā galējais pasākums. Galvenā pakāpeniskas intervences shēmas ideja ir tāda, ka arī tad, ja NGS nepilda prasības, finansējums būtu jāpiešķir, bet tikai aizdevuma veidā ar konkrētiem nosacījumiem. Turklāt Komisija un Valde pastāvīgi uzraudzītu NGS, regulāri tās izvērtējot attiecībā uz spēju pildīt galvenos pienākumus, kas jādefinē pašā ENAS priekšlikumā. Mijiedarbība starp diskvalifikācijas noteikumiem un finansējuma piešķiršanu ir sīkāk izklāstīta 41.j pantā.
36. Saskaņā ar pakāpenisku intervences shēmu, ja NGS nepilda savus galvenos pienākumus, Valdes un Komisijas rīcībā būs vairākas iespējas: kā pirmo soli, Valde sniegs ieteikumu, kurā izklāstīs trūkumu novēršanas pasākumus. Līdz ar to Komisija var "likt" NGS 3 mēnešu laikā nodrošināt ievērošanu vai pārveidot ENAS finansējumu par aizdevumu *ex-post* izmaksāšanas notikuma gadījumā. Arī ilgstošas neievērošanas un patiesas vēlmes sadarboties trūkuma gadījumā NGS var diskvalificēt no ENAS. Tomēr diskvalifikācijai nav jābūt uz visiem laikiem. NGS vajadzētu principā varēt (no jauna) kvalificēties ENAS segumam, tiklīdz tā izpilda visas prasības. Šim procesam būs jāizstrādā kritēriji.

37. Atbildot uz dažu dalībvalstu lūgumu par lielāku diferenciāciju intervences shēmā, tika veikts naudas sodu uzlikšanas iespējamības sākotnējais izvērtējums, kurā secināja, ka no juridiskā viedokļa tie nav izpildāmi. Dažas dalībvalstis arī izteica bažas par Komisijas uzraudzību, ņemot vērā, ka NGS uzraudzība ir dalībvalstu kompetencē.

4.3. Iespējas un rīcības brīvības Direktīvā par noguldījumu garantiju sistēmām

38. Vēl viens jautājums, ko izskatīja *ad hoc* darba grupa, ir par to, vai 41 iespēja un valsts rīcības brīvība, kas ietvertas Direktīvā par noguldījumu garantiju sistēmām – attiecībā uz, piemēram, fonda mērķa līmeni, iemaksu aprēķinu un noteiktiem atbilstīgo noguldījumu veidiem – būtu jāpiemēro tādā pašā veidā (vai vismaz sīkāk jāprecizē) ENAS priekšlikuma kontekstā.
39. No juridiskā skatpunkta ar iesaistītajām NGS saistīto iespēju un rīcības brīvību saskaņošanu var panākt divos veidos: i) ar atsevišķu tiesību aktu grozot Direktīvu par noguldījumu garantiju sistēmām; vai ii) sīkāk precizējot noteiktas iespējas un rīcības brīvības, kas ietvertas Direktīvā par noguldījumu garantiju sistēmām, tikai piemērojot ENAS, banku savienības kontekstā, sekojot VNM precedentam tā saistībā ar Banku atvēršanas un noregulējuma direktīvu. Tomēr jāatzīmē, ka otrās pieejas piemērošanai ir juridiski ierobežojumi, proti, attiecībā uz darbības jomu un NGS dalību.
40. Prezidentvalsts rīkotās aptaujas rezultāti parāda, ka saskaņošanu banku savienības līmenī dalībvalstis uzskata par pieņemamu un svarīgu, jo īpaši ENAS galvenajiem elementiem, tādiem kā izmaksu procedūra un sniegtais segums.

41. Turklāt viedokļi par to, vai saskaņošana ir vēlama ES 28 dalībvalstu līmenī, atšķiras. Dažas dalībvalstis, jo īpaši tās, kuru valūta nav euro, ir uzsvērušas, ka iespējas un rīcības brīvības tika iekļautas Direktīvā par noguldījumu garantiju sistēmām ar mērķi atspoguļot nacionālās īpatnības un tāpēc tām būtu jāpaliek pieejamām.
42. Prezidentvalsts secināja, ka papildus tām iespējām un rīcības brīvībām, kas jau apskatītas Komisijas priekšlikumā (par iemaksām un pieejamiem līdzekļiem, kā arī par sākumposmu), iesaistītajām dalībvalstīm, izmantojot ENAS tekstu un attiecībā uz ENAS fondu varētu precizēt dažas papildu iespējas un rīcības brīvību (par seguma un izmaksu procedūru).
43. Prezidentvalsts tad ierosināja metodi, kas precizē attiecības starp ENAS un iesaistītajām NGS, jo īpaši attiecībā uz finanšu plūsmām, tieši neietekmējot iesaistīto NGS iespējas un rīcības brīvības, kuras saglabātu tiesības pieņemt valsts pasākumus (piemēram, paplašināt segumu, attiecinot to uz pagaidu augstām bilancēm) tiktāl, ciktāl tos finansēs vienīgi no valsts līdzekļiem, kas nav saistīti ar ENAS.
44. Daudzas dalībvalstis izteica gatavību turpināt attīstīt prezidentvalsts ierosināto risinājumu, dažas izteica bažas, ka šāda divu veidu sistēma varētu sistēmu sarežģīt un izveidot nevienlīdzīgus apstākļus noguldītāju aizsardzības un izmaksu neitralitātes nozīmē.
45. Ņemot to vērā, prezidentvalsts ierosina turpināt darbu, balstoties uz piedāvāto pieeju, ko var piemērot vairākām iespējām un rīcības brīvībām, atsevišķi apsverot tās iespējas un rīcības brīvības, kas ir saistītas ar darbības jomu un dalību, kā arī tās, kas saistītas ar "alternatīviem pasākumiem" iesaistīto NGS maksātnespējas procedūru kontekstā, kā noteikts Direktīvas par noguldījumu garantiju sistēmām 11. panta 6. punktā. Attiecībā uz minētajiem alternatīvajiem pasākumiem iespējams turpmākais risinājums varētu būt atļaut noguldījumu pārvedumu tikai segtiem noguldījumiem, kā ierosināts arī Eiropas Centrālās bankas atzinumā par priekšlikumu.

4.4. Noguldījumu segums un atbilstīgums, piemērojot ENAS (41.c un 41.g punkts)

46. Lai gan jautājums par ENAS seguma līmeni ir viens no galvenajiem jautājumiem, kas sīkāk jāapspriež saistībā ar kopējo ENAS struktūru (sk. 3. daļu tālāk), prezidentvalsts ir izvirzījusi priekšlikumu par to, kā Direktīvas par noguldījumu garantiju sistēmām noteikumus būtu jāpiemēro Eiropas fondam, saskaņā ar vispārīgiem principiem, par kuriem vienojās Direktīvas par noguldījumu garantiju sistēmām iespēju un rīcības brīvību saskaņošanai, piemērojot ENAS (kā aprakstīts 2.3. punktā iepriekš).
47. Konkrēti – prezidentvalsts ierosināja precizēt i) ENAS seguma/apdrošināšanas līmeni attiecībā uz iesaistītajām NGS (līdz noguldījumu kopsummai EUR 100 000 apmērā katram noguldītājam), ii) divu vai trīs personu tiesību uz uzņēmējdarbības noguldījumu regulējumu un iii) pagaidu augsto bilanču segumu.
48. Lai gan lielākā daļa delegāciju pieņēma prezidentvalsts piedāvāto pieeju par diviem pirmajiem jautājumiem, jautājumam par pagaidu augstajām bilanciēm nepieciešama padziļināta analīze. Priekšlikumam noteikt summu EUR 500 000 apmērā patiešām nav pilnīga atbalsta. Vairākas dalībvalstis norādīja, ka šai summai būtu labāk jāatspoguļo dzīves līmenis attiecīgajās valstīs. Tā rezultātā dažas dalībvalstis, kuras piemēroja lielākas summas valsts līmenī, baidās, ka prezidentvalsts priekšlikumam varētu būt negatīva ietekme uz noguldītāju aizsardzību, bet citas uztraucās, ka ierosinātais seguma līmenis ir par augstu.
49. Turklāt daudzas dalībvalstis norādīja, ka valstu rīcības brīvība izpaužas ne tikai seguma līmeņa vai seguma perioda atšķirībās. Vienlīdz svarīgi ir arī tas, ka noteikumi atsaucas uz valstu tiesību aktiem konkrētās ietvertās situācijās, ko reglamentē ļoti dažādas valsts likumdošanas jomas (piemēram, sociālās tiesības, civiltiesības, darba tiesības) un tāpēc tos ir grūti saskaņot. Prezidentvalsts secināja, ka ir nepieciešamas turpmākas diskusijas. Lai arī seguma līmenis, kas kalibrēts uz aritmētiski vidējās vai mediānas summas, varētu būt pamatots, alternatīvs risinājums varētu būt saskaņot tikai minimālo summu pagaidu augsto bilanču zaudējumu segšanai, izmantojot ENAS (un tā ļaujot dalībvalstīm finansēt summas, kas to pārsniedz, izmantojot finanšu līdzekļus, kas paliek valsts līmenī).

4.5. Iemaksas (74.c un 74.d punkts)

50. Liels skaits dalībvalstu lūdza iekļaut metodi, kā aprēķināt banku iemaksas 1. līmeņa tekstā, nevis deleģētajā aktā, kā ierosināts Komisijas dokumentā. Sākotnējā apspriešanās noskaidrojās, ka dalībvalstis kopumā nelabprāt atbalsta banku kompensāciju izmaksu procesu no līdzekļiem, kas jau iemaksāti valstu NGS, un dod priekšroku tiešam pārskaitījumam no valsts NGS pieejamajiem līdzekļiem uz NAF. Sākotnējā apspriešanās noskaidrojās arī tas, ka ir jāturpina darbs ar riska iemaksu metodi. Turpmākas diskusijas ir jo īpaši nepieciešamas tādēļ, lai saprastu ietekmi uz atsevišķām bankām un dalībvalstīm. Lai diskusijas būtu pamatīgākas (skatīt tālāk), prezidentvalsts ir lūgusi Komisijai sniegt sīkāku informāciju par ierosināto metodi, kā arī par finansiālajām sekām.

4.6. Pārvaldība un lēmumu pieņemšanas process saskaņā ar ENAS (43.–59. pants)

51. Dalībvalstis kopumā atzinīgi novērtēja Vienotā noregulējuma valdes jauno pārvaldības struktūru saskaņā ar ENAS (dalībnieki, balsošanas procedūras, Valdes uzdevumi), lai gan dažas dalībvalstis izteica bažas par konkrētiem pārvaldības noteikumu aspektiem. Citas dalībvalstis pauda viedokli, ka pārvaldības procesu varēs novērtēt tikai pēc tam, kad būs skaidra ENAS galīgā struktūra. Dažas dalībvalstis uzdeva vispārēju jautājumu par interešu konfliktu Vienotā noregulējuma valdē.
52. Jo īpaši tika apspriests Valdes plenārsēdes iesaistes sliekšnis (kas Komisijas priekšlikumā ir noteikts 25 % apmērā no NAF izmantošanas), dažas dalībvalstis šo sliekšni uzskatīja par pārāk augstu, citas to neuzskatīja par nepieciešamu.

53. Arī balsošanas kārtība izraisīja diskusijas: dažas dalībvalstis deva priekšroku tādiem noteikumiem, kas pieņemti VNM regulā, citas bija pret prasību, ka lēmumi jāpieņem tad, ja tos atbalsta dalībnieki, kas pārstāv vismaz 30 % no iemaksām pēc mērķa līmeņa sasniegšanas.
54. Kopumā sākotnējais Komisijas priekšlikums bija labs risinājums attiecībā uz visiem pārvaldības noteikumiem, bet būtu labi apspriest katru pantu atsevišķi.

5. NOTEIKUMI, PAR KURIEM NEPIECIEŠAMAS PAMATĪGĀKAS DISKUSIJAS

55. Vairākas ENAS priekšlikuma pamattēmas vēl nav detalizēti apspriestas. Ņemot vērā fundamentālās atšķirības pieejās, ko dalībvalstis paudušas attiecībā uz šiem jautājumiem, prezidentvalsts uzskatīja, ka tā nevarētu sniegt konkrētu ieteikumu turpmākai virzībai, pirms *ad hoc* darba grupā nav rīkota padziļināta viedokļu apmaiņa par katru no šīm tēmām.
56. Apzinātās tēmas, kuras būtu pelnījušas turpmākas pamatīgākas diskusijas, kā arī galvenās jomas, kas dalībvalstīm radīja bažas, ir šādas:
- dalībvalstu pievienošanās un izstāšanās no ENAS un noteikumi, saskaņā ar kuriem šāda pievienošanās un izstāšanās var notikt;
 - kopīgošanas temps un process, tostarp valsts un kopējo līdzekļu izveide;
 - kā Valde pārrauga un īsteno maksātnespējas procesu;
 - ex ante iemaksu aprēķins un metožu noteikšana uz risku balstītu iemaksu aprēķinam;
 - kopīgu līdzekļu izmantošana alternatīviem pasākumiem un mijiedarbība ar izmaksu neitralitātes principu iesaistītām NGS.

III. PASĀKUMI BANKU SAVIENĪBAS STIPRINĀŠANAI

1. LĪDZŠINĒJIE SASNIEGUMI

57. Apspriedēs, kas notika *ad hoc* darba grupā, dalībvalstis atgādināja, ka vairāki pasākumi jau ir pieņemti un īstenoti nepieredzēti ātri. Tie ietver divus svarīgus banku savienības pīlārus, kas jau ir izveidoti.
58. Pirmais pīlārs tika uzsākts pēc **visaptverošā novērtējuma**, kas sastāvēja no aktīvu kvalitātes pārskatīšanas un spriedzes testa, ko veica visām nozīmīgām banku savienības kredītiestādēm, kā rezultātā tika panākta lielāka pārredzamība, uzticēšanās un minētās kredītiestādes veica būtiskus kapitāla pielāgumus. Vienotais uzraudzības mehānisms (**VUM**) sāka darboties 2014. gada novembrī, un tas jau izpilda savu mērķi – panākt spēcīgu, neatkarīgu un vienotu prudenciālo uzraudzību banku savienībā. Piemēram, ir sperti svarīgi soļi, lai panāktu saskaņotu un objektīvu uzraudzību, īstenojot **uzraudzības pārbaudes un novērtējuma procesu (SREP)** saskaņā ar kopīgu metodi tieši uzraudzītajām struktūrām, nodrošinot konsekveni, izvairoties no uzraudzītāju iecietības un ņemot vērā iestāžu specifiku.

59. Otrajam pīlāram – vienotajam noregulējuma mehānismam (**VNM**) ir noregulējuma pilnvaras, un tas pilnībā darbojas kopš 2016. gada janvāra, kad tūlīt pēc tam, kad visas banku savienībā iesaistītās dalībvalstis bija ratificējušas starpvaldību nolīgumu, uz Vienotā noregulējuma fondu (VNF) tika nosūtītas pirmās iemaksas. VNV dažādos veidos nodrošina noregulējuma darbībās (gan noregulējuma plānošanā, gan noregulējuma shēmu sagatavošanā) izmantoto pieeju konsekvenci. Pirmkārt, sadarbībā ar valstu regulatīvajām iestādēm tā iesaistījās divu rokasgrāmatu sagatavošanā, kurās attiecīgi tiek aplūkota noregulējuma plānošana un krīžu pārvarēšana. Otrkārt, diskusiju gaitā komitejās un plenārsēdēs tā noteica kopēju nostāju attiecībā uz būtiskiem noregulējuma politikas jautājumiem (piemēram, minimālo prasību noteikšana pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām). Treškārt, tā koordinē iekšējās noregulējuma grupas (*IRTS*), kuras, izmantojot VNV un valstu regulatīvo iestāžu zinātību, veic noregulējuma plānošanu. VNV ir krietni pāvirzījusies uz priekšu, īstenojot mērķi līdz 2016. gada beigām izstrādāt noregulējuma plānus visām lielākajām banku savienības bankām. VNV arī veicina konsekvenci starp noregulējuma darbībām, ko valstu regulatīvās iestādes veic mazāk nozīmīgām iestādēm, kas ir to tiešā atbildībā, galvenokārt izvērtējot projektus noregulējuma lēmumiem (piemēram, noregulējuma plānus), par ko valstu regulatīvajām iestādēm ir pienākums ziņot VNV.
60. Attiecībā uz VNF iesaistītās dalībvalstis 2015. gada 8. decembrī vienojās par saskaņotu **Aizdevuma līgumu** ar Vienotā noregulējuma valdi, ar ko paredz valstu kredītlīnijas VNV, lai atbalstītu VNF valstu nodalījumus gadījumos, kad minētajos nodalījumos ir iespējami finansējuma iztrūkumi, kas radušies pēc banku noregulējuma gadījumiem attiecīgajās dalībvalstīs.

61. Turklāt 2013. gada decembrī Padome pieņēma paziņojumu par **VNM atbalstu**, norādot, ka kopīgs atbalsta mehānisms tiks izstrādāts pārejas periodā un ka tas būs pilnībā darbotiespējīgs, vēlākais, līdz pārejas perioda beigām (t. i., līdz 2024. gada 1. janvārim), un ka gūtais progress tiks pārskatīts drīz pēc VNF stāšanās spēkā. Padome atgādināja savu apņemšanos, ko tā puda 2015. gada decembrī, un precizēja, ka: "kopējais atbalsts arī būs fiskāli neitrāls vidējā termiņā un nodrošinās vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm, kas tajā piedalās, un tas neradīs nekādas izmaksas tām dalībvalstīm, kas nepiedalās banku savienībā".
62. Turklāt, atbalstot abus iepriekšminētos pīlārus, gandrīz visi banku savienības locekļi valsts tiesību aktos ir **transponējuši un īstenojuši** visas **vienotā noteikumu kopuma** attiecīgās tiesību normas, nodrošinot vēl konsekventāku regulējumu un augstas kvalitātes uzraudzību visā ES, proti:
- a) saskaņā ar **Kapitāla prasību direktīvu–IV / Kapitāla prasību regulu** ir ieviestas stingrākas prudenciālās prasības bankām. Tas uzlaboja banku spēju absorbēt nelabvēlīgus ekonomikas un finanšu satricinājumus, palielinot kapitāla kvalitāti un kvantitāti, paplašinot riska segumu un uzlabojot pārvaldību un pārredzamību;
 - b) saskaņā ar **Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvu** (BAND) ir izveidots jauns regulējums banku atveseļošanai un noregulējumam. Šā regulējuma mērķis ir uzlabot finanšu stabilitāti un aizsargāt nodokļu maksātājus, piemērojot jaunus iekšējās rekapitalizācijas noteikumus, kas līdz minimumam samazina publiskā finansējuma izmantošanu, kad bankas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, un pārvarot banku krīzes savlaicīgāk un pienācīgāk;
 - c) **valstu noguldījumu garantiju sistēmu** (NGS) darbību ir sekmējusi Direktīva par noguldījumu garantiju sistēmām (*DGSD*), ar kuru saskaņo piemērošanas jomu, nostiprina un saskaņo finansēšanas kārtību un nodrošina ātru izmaksāšanas procedūru.

2. ATLIKUŠIE PROBLĒMJAUTĀJUMI

63. Dalībvalstis atgādināja, ka banku savienība galvenokārt tika izveidota, reaģējot uz finanšu krīzi un valsts parāda krīzi, jo īpaši eurozonā. Krīzi lielā mērā veicināja negatīvās atgriezeniskās saites starp bankām un to attiecīgajām valstu valdībām; tādēļ apburtā loka pārraušana starp bankām un to attiecīgajām valstu valdībām ir kļuvusi par vienu no galvenajiem banku savienības uzdevumiem.
64. Iepriekšminētie panākumi, kā arī ECB un valstu veiktie pasākumi ir būtiski veicinājuši finanšu tirgus sadrumstalotības novēršanu, mazinājuši bezrūpīgas rīcības riskus un samazinājuši risku publiskā sektora iesaistei.
65. Atzīstot, ka līdzšinējie sasniegumi ir bezprecedenta gadījums un ka banku savienības izveide ir progresējusi vairākās jomās – gan attiecībā uz riska samazināšanu, gan riska dalīšanu, dalībvalstis vienojās, ka banku savienības kopējā uzbūve un noturība varētu tikt uzlabota iekļaujošā un visaptverošā turpmāka riska mazināšanas un riska dalīšanas procesā. Diskusiju laikā *ad hoc* darba grupā dažādas dalībvalstis (bez **īpašas secības**) ierosināja vairākus atlikušos **problēmjaudājumus**:
- a) vairākas dalībvalstis uzskatīja, ka pašreizējā situācijā valstu NGS vēl joprojām ir **neaizsargātas** pret lieliem **satricinājumiem vietējā mērogā** un plašāku sistēmisku nelabvēlīgu ietekmi. Šāda situācija apdraudētu noguldījumu aizsardzības viendabīgumu un veicinātu noguldītāju neuzticēšanos banku noguldījumu drošībai. Vairākas dalībvalstis tādēļ mudināja strauji virzīt uz priekšu darbu ar ENAS;

- b) vairākas dalībvalstis norādīja, ka pāreja no saistību pārņemšanas uz **iekšēju rekapitalizāciju** un publiskā finansējuma izmantošanas samazināšana līdz minimumam ir jānodrošina, efektīvi īstenojot un piemērojot iekšējas rekapitalizācijas noteikumus un nodrošinot pietiekamu resursu pieejamību iekšējai rekapitalizācijai. Šajā sakarā dažas dalībvalstis uzsvēra, cik svarīga ir vienota pieeja un tiesību akta priekšlikums noteikumiem par kreditoru hierarhiju un pakārtotību, lai uzlabotu iekšēju rekapitalizāciju un samazinātu juridiskos riskus attiecībā uz principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā";
- c) dažas dalībvalstis uzskatīja, ka joprojām pastāvošās atšķirības valstu tiesību aktos un īstenošanā varētu radīt **nevienlīdzīgus konkurences apstākļus**. Dažas dalībvalstis uzskata, ka pastāv arī iespējamais risks, ka dažiem **valsts politikas pasākumiem/kanāliem** varētu būt būtiska **ietekme** uz attiecīgo banku bilancēm, kamēr iespējamās izmaksas sedz visas banku savienības dalībvalstis;
- d) ES bankas joprojām ir būtiski pakļautas savu valstu valdībām. Lai gan dažas dalībvalstis aktīvi aicināja būt piesardzīgiem, dažas dalībvalstis uzsvēra, ka ir jāpārskata **valsts riska darījumu** regulējums;
- e) lai gan dažas dalībvalstis jau ir atgādinājušas, ka VUM un VNM regulā, kā arī Dublīnas deklarācijā ir atzīts, ka VUM un VNM **pārvaldības kārtība** pieļauj vienkāršošanu, ņemot vērā izmaiņas primārajos tiesību aktos, dažas dalībvalstis norādīja, ka VUM un VNM ir izveidoti nesen un tādēļ tiem varētu būt vajadzīgs papildu laiks, lai pilnībā nostabilizētos;

- f) vairākas dalībvalstis uzskatīja, ka plašā prudenciālo pasākumu un krīzes pārvarēšanas pasākumu izvēle, par kuriem jau ir panākta vienošanās, nevar pilnībā novērst risku, ka ārkārtas situācijās un kā pēdējais līdzeklis uz laiku var tikt pieprasīts publiskais finansējums (vidējā termiņā būdams fiskāli neitrāls), lai uzlabotu VNF aizņemšanās spēju. Lai gan tika nolemts, ka, vēlākais, līdz pārejas perioda beigām VNF vajadzētu būt pieejamam **kopīgā atbalsta mehānismam** kā pēdējam līdzeklim, darbs pie šī jautājuma vēl nav sācies. Dažas dalībvalstis arī atzīmēja, ka 11 dalībvalstis vēl nav parakstījušas Aizdevuma pamatlīgumu (*FLA*) ar Vienotā noregulējuma valdi. Saskaņā ar *ECOFIN* padomes 2015. gada 8. decembra paziņojumu par pagaidu finansējuma izveidošanu līdz 2016. gada 1. janvārim, tiek paredzēts, ka minētās dalībvalstis ātri parakstīs Aizdevuma pamatlīgumu. Dažas citas dalībvalstis tomēr atzīmēja – tā kā valstu nodalījumu apmērs samazināsies līdz ar iemaksu pakāpenisku kopīgošanu, ar šīm kredītlīnijām tiktu atbalstīta kopējā VNF īpatsvara samazināšanās laika gaitā. Ņemot to vērā, minētās dalībvalstis lūdza pēc iespējas drīz uzsākt diskusijas par kopīgā atbalsta mehānisma darbības aspektiem;
- g) vairākas dalībvalstis norādīja, ka ES vajadzētu īstenot vairākas atlikušās **Bāzeles reformas**, par ko jau panākta vienošanās (t. i., sviras rādītājs un neto stabila finansējuma rādītājs), lai vēl vairāk uzlabotu finanšu stabilitāti.

3. PASĀKUMI BANKU SAVIENĪBAS STIPRINĀŠANAI

66. Lai risinātu iepriekšminētos atlikušos problēmjautājumus un, balstoties uz Komisijas paziņojumu, dalībvalstis ir nākušas klajā ar vairākiem riska mazināšanas un riska dalīšanas pasākumiem, ko uzskata par būtiskiem, lai stiprinātu banku savienību, kā arī virzītu uz priekšu finanšu pakalpojumu vienoto tirgu.

67. Neskarot turpmākas debates par katra pasākuma būtiskumu, prioritāti, vēlamību un tehniskajām detaļām, šajā posmā varētu veikt nošķīrumu, balstoties uz procesuālas dabas apsvērumiem; dažus pasākumus varētu veikt dažādās iestādēs/struktūrās pašreiz notiekošā darba ietvaros (4.1.) vai varētu paredzēt to iekļaušanu turpmākajā Komisijas darbā (4.2.), tajā pašā laikā attiecībā uz citiem pasākumiem joprojām būtu nepieciešams darbs Padomē vai tās norādījumi (4.3.).

3.1. Pašreiz notiekošais darbs

68. Šobrīd vairākas iestādes un struktūras strādā pie pasākumiem, kurus uzskata par būtiskiem banku savienības kontekstā, vienlaikus ņemot vērā, ka vairāki pasākumi ir būtiski arī 28 ES dalībvalstīm. Šajā sakarībā *ad hoc* darba grupa ir ņēmusi vērā pašreizējos centienus banku savienības, 28 ES dalībvalstu un starptautiskajā līmenī.

3.1.1. Banku savienības līmenī

69. Padomē ***ad hoc* darba grupa** šobrīd izvērtē priekšlikumu par **ENAS**, ko ierosinājusi Komisija kā banku savienības trešo pīlāru, lai palielinātu banku savienības noturību pret finanšu krīzēm nākotnē, samazinot valsts noguldījumu garantiju sistēmu neaizsargātību pret lieliem satricinājumiem vietējā mērogā un plašāku sistēmisku negatīvu ietekmi, un nodrošinot noguldītāju aizsardzības viendabību banku savienībā. Prezidentvalsts ir sākusi darbu, apspriežot konkrētus Komisijas priekšlikuma elementus, lai apzinātu sensitīvus jautājumus un tematus, par kuriem varētu notikt turpmākas diskusijas. Pamatojoties uz minētajām diskusijām un uz norādēm, ko dalībvalstis sniegušas attiecībā uz sensitīviem jautājumiem, prezidentvalsts turpināja sīkāk izskatīt dažus priekšlikuma elementus, sākot drīzāk no noteikumiem, kas saistīti ar "stabīlu stāvokli" (piem., pilnīgas ENAS kopīgošanas galīgo posmu), nevis ar starpposmiem (kopapdrošināšana un pārapirošināšana). Pašreizējā situācija un līdz šim *ad hoc* darba grupā gūtie rezultāti ir atspoguļoti progresa ziņojumā, kas izstrādāts prezidentvalsts atbildībā. EP paredz līdz 2016. gada beigām sagatavot savu sarunu nostāju par ENAS priekšlikumu.

70. Viena iesaistītā **dalībvalsts** šobrīd ir **Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvas** transponēšanas procesā. Tiklīdz visas iesaistītās dalībvalstis būs pilnībā transponējušas Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvu, dalībvalstis apsvērs turpmākos pasākumus un grafiku attiecībā uz darbu pie **kopīgā atbalsta mehānisma**.
71. **VUM** nodrošina **augstu uzraudzības standartu** saskaņotu **piemērošanu** visām kredītiestādēm VUM, pēc iespējas labāk izmantojot ECB piešķirtos instrumentus. Tas attiecas arī uz to **mazāk nozīmīgo iestāžu** uzraudzību, attiecībā uz kurām šobrīd tiek īstenots ikdienas sadarbības process starp ECB un valstu kompetentajām iestādēm, kā arī uz projektiem balstītas iniciatīvas, kas lielākoties attiecas uz kopīgu uzraudzības standartu un metožu izstrādi saistībā ar mazāk nozīmīgām iestādēm, lai nodrošinātu, ka vienotais noteikumu kopums finanšu pakalpojumiem tiek piemērots saskaņoti visās attiecīgajās dalībvalstīs.
72. **VUM** ir apzinājusi 122 **iespējas un rīcības brīvības Kapitāla prasību regulā un Kapitāla prasību direktīvā–IV**, kuras pašlaik tiek izskatītas, lai nodrošinātu saskaņotu piemērošanu. Attiecībā uz lielo skaitu prioritāro noteikumu, kas piemērojami nozīmīgām iestādēm, Eiropas Centrālās bankas Padome 2016. gada 14. martā pieņēma tiesību instrumentus (ECB regulu un rokasgrāmatu); rokasgrāmata jau ir stājusies spēkā, un paredzams, ka regula stāsies spēkā 2016. gada 1. oktobrī. 2016. gadā tika uzsākta otrā kārtā, kuras mērķis ir pabeigt apzināšanas un politikas darbu pie 8 papildu iespējām un rīcības brīvībām. Ja to uzskatīs par lietderīgu, saskaņā ar šo projektu tiks veikta dažu šo iespēju un rīcības brīvību precizēšana pēc tam, kad būs izvērtēti turpmākie gadījumi, kas VUM ļaus iegūt pieredzi to piemērošanā, vai arī pēc tam, kad ECB vai Komisija pieņems tiesisko regulējumu. Attiecībā uz **mazāk nozīmīgām iestādēm** ECB 2016. gada laikā izvērtē to, cik lielā mērā jaunais regulējums attiecībā uz iespējām un rīcības brīvībām būtu jāpiemēro un kā to varētu īstenot ciešā sadarbībā ar valstu kompetentajām iestādēm. Tomēr būtu jāņem vērā, ka vairākas iespējas un rīcības brīvības tiesiskajā regulējumā nav uzraudzības iestādes kompetencē, un tās var īstenot tikai dalībvalstis.

73. **VUM nepārtraukti pārrauga** vajadzību pēc korektīviem pasākumiem saistībā ar visaptverošo novērtējumu 2014. gadā, lai nodrošinātu **aktīvu piesardzīgu novērtēšanu**, tostarp to aktīvu, kuri vērtēti uz patiesās vērtības pamata, izmantojot nenovērojamus datus (tā sauktie 3. līmeņa aktīvi patiesās vērtības hierarhijā). Attiecībā uz nozīmīgām iestādēm, uz kurām attiecas tieša ECB uzraudzība, ikgadējā uzraudzības pārbaudes un novērtējuma procesā tiek novērtēti riski, kas saistīti ar 3. līmeņa patiesās vērtības aktīvu būtiska apjoma turēšanu, un veikta pārraudzība, ko savā pastāvīgās uzraudzības darbā ņem vērā kopīgās uzraudzības komandas, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi.
74. **VUM un VNV** ir apsvēruši **grāmatvedības standartu** ietekmi no uzraudzības un noregulējuma viedokļa. VUM ir piešķirtas pilnvaras prasīt tieši uzraudzītām atsevišķām bankām īstenot starptautiskos finanšu pārskatu standartus (*IFRS*) piesardzības un ziņošanas nolūkos. Lai arī VUM šīs pilnvaras var īstenot, ja tas ir atzīts par vajadzīgu, pagaidām tas šo prasību nav īstenojis. Pēc iespēju un rīcības brīvības ceļveža publiskas apspriešanas 18. maijā tiks pieņemts lēmums par to, vai VUM noteiks šādu prasību. Attiecībā uz vērtēšanu noregulējuma nolūkos būtu jāpiezīmē, ka VNV uzskata, ka šādu vērtēšanu šobrīd var veikt saistībā ar dažādiem uzskaites režīmiem, starptautiskiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*) un valsts vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem (*GAAP*). Pasākumus var izvērtēt, ņemot vērā jebkādos iespējamus jaunus pavērsienus banku savienībā. Šajā sakarā jāpiezīmē, ka dažas dalībvalstis uzskata, ka piesardzības nolūkos bankām būtu jāpiemēro tie paši grāmatvedības noteikumi.

3.1.2. Visu 28 ES dalībvalstu līmenī

75. **EBI** ir izstrādājusi regulatīvos tehniskos standartus (RTS) par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimālo prasību (*MREL*) saskaņotu noteikšanu, un pēc tam Komisija ierosināja grozīt 2015. gada 17. decembrī ierosināto RTS projektu. 2016. gada februārī EBI noraidīja dažus grozījumus. **Komisija** ar deleģētu aktu 2016. gada 23. maijā pieņēma grozītus RTS, un šobrīd tos apsver likumdevēji.

76. **Komisija** pārraudzīs Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvas, tostarp **iekšējās rekapitalizācijas noteikumu**, konsekventu un stingru **piemērošanu**. Ciktāl tiek izmantoti publiskie līdzekļi vai finansējums no VNF, valsts noregulējuma fondiem vai noguldījumu garantiju sistēmām, Komisija nodrošinās atbilstību **ES valsts atbalsta** un fonda atbalsta noteikumiem. Ar šādiem noteikumiem nodrošina, ka ar pienācīgiem sloga sadales pasākumiem līdz minimumam tiek samazināta publisko līdzekļu vai finansējuma no VNF, valsts noregulējuma fondiem vai noguldījumu garantiju sistēmām izmantošana, ka palīdzību saņēmušās bankas saprātīgā laikposmā var atgūt dzīvotspēju un ka netiek traucēta konkurence vienotajā tirgū.
77. Pēc tam, kad ir izstrādātas darba vienošanās ar attiecīgo dalībvalsti, **Komisija** arī regulāri izvērtē atliktā nodokļa kredītu (**DTC**) līmeni nolūkā samazināt **DTC** krājumu un novērst jaunu **DTC** uzkrāšanos.
78. Lai arī vairākas dalībvalstis apšaubīja to, vai **Banku strukturālās reformas** priekšlikums joprojām ir relevantu banku savienības stiprināšanas kontekstā, tika norādīts, ka **Eiropas Parlaments** šobrīd izstrādā savu sarunu nostāju attiecībā uz priekšlikumu. Tā kā Padome 2015. gada jūnijā pieņēma savu sarunu nostāju, vienošanās ar EP ļautu likumdevējiem sākt sarunas dialogā.
79. Ekonomikas un finanšu komitejas līmenī Augsta līmeņa darba grupa valsts riska darījumu regulējuma jautājumos šobrīd izskata politikas iespējas attiecībā uz **valsts parāda riska** regulējumu Eiropā.

3.1.3. Starptautiskā līmenī

80. **Bāzeles komiteja** pārskata vairākus ar bankām saistītus regulatīvus jautājumus, īpaši standartus par kapitāla prasībām kredītriskam un operacionālajam riskam, tostarp esošo regulējumu, kas attiecas uz banku pakļautību **valsts parāda riskam**. 2017. gada sākumā gaidāms apspriešanās dokuments par šo jautājumu.
81. **Finanšu stabilitātes padome** divos darba virzienos ir iekļāvusi tematu par **pārkāpumu risku**: Kompensācijas pārraudzības kontaktgrupa koncentrējas uz kompensācijas instrumentu lomu, lai 2016. gada augustā iesniegtu ziņojumu; un jauna Finanšu stabilitātes padomes darba grupa apmainīsies ar labu praksi attiecībā uz pārvaldības sistēmu izmantojumu, kā rezultātā varētu tikt izstrādāts uzraudzības instrumentu kopums vai pamatnostādnes, notikt valstu pieredzes apmaiņa attiecībā uz izpildi un, iespējams, izstrādāti ieteikumi par atlīdzību. Ar šiem darba virzieniem vajadzētu nodrošināt, lai relevantajām iestādēm tiktu piešķirti pienācīgi instrumenti nolūkā novērst pārkāpumus un ar tiem saistītos riskus.

3.2. Komisijas darbs

82. Papildus iepriekšminētajam pašreizējam darbam gaidāms, ka Komisija īsā un vidējā termiņā ierosinās vairākus pasākumus. Daļa no šā darba attiecas uz visām 28 ES dalībvalstīm un varētu neprasīt papildu norādes no Padomes, bet daļa pēc dažu dalībvalstu lūguma ir īpaši vērsta uz eurozonu / banku savienību.

3.2.1. Pasākumi, kas izziņoti attiecībā uz visām 28 ES dalībvalstīm

83. Pirms **2016.** gada beigām Komisija ierosinās grozījumus tiesiskajā regulējumā, lai nodrošinātu to, ka ir pieejams pietiekams skaits pienācīgu *rekapitalizācijā iesaistāmo* saistību, īstenojot kopējo zaudējumu absorbētspējas (*TLAC*) standartu un pārskatot pašu kapitāla un atbilstīgo saistību (*MREL*) minimālās prasības – attiecīgā gadījumā un lai novērstu iespējamu juridisko nenoteiktību. Šajā sakarā ir norādīts, ka EBI jūlijā plāno sniegt starpposma ziņojumu un līdz 31. oktobrim – galīgo ziņojumu par *MREL* īstenošanu.
84. Līdz **2016. gada beigām** Komisija kā daļu no vispārējās pārskatīšanas var ierosināt grozījumus Kapitāla prasību regulā / Kapitāla prasību direktīvā–IV, kas ļaus risināt turpmāk minētos jautājumus.
- a) Saskaņot vai vēl vairāk precizēt **iespējas un rīcības brīvību**, kas **piešķirta dalībvalstīm**, ja tas ir būtiski banku savienības darbībai un attiecīgā gadījumā – vienotā tirgus integritātei. Dažas dalībvalstis uzskata, ka šis darbs varētu arī palīdzēt sasniegt mērķi uzlabot **likviditāti un kapitāla plūsmas** pārrobežu banku grupās, vienlaikus ņemot vērā bažas par finanšu stabilitāti. Šajā nolūkā varētu pievērsties konkrētiem Kapitāla prasību regulas / Kapitāla prasību direktīvas–IV noteikumiem, kuri pašreiz ierobežo kapitāla apriti visās dalībvalstīs, piemēram, iespējamus juridiskus šķēršļus līdzekļu brīvai pārvietošanai starp iestādēm vienā likviditātes apakšgrupā.

- b) **Bāzeles reformu** īstenošana un pabeigšana; minētās reformas ir pabeigtas vai tās plānots pabeigt līdz 2016. gada beigām ⁹, un tās būtu jāsāk īstenojot līdz 2018. gada 1. janvārim, tostarp, piemēram:
- **sviras rādītāja** ieviešana (šajā sakarā dažas dalībvalstis ir aicinājušas Komisiju sviras rādītāju noteikt augstāku par 3 % sistēmiskām bankām) un
 - **neto stabila finansējuma rādītāja** ieviešana. Standartus Bāzeles komiteja jau ir publicējusi 2014. gada oktobrī, izņemot atvasinātajiem instrumentiem piemēroto režīmu.

85. Paredzēts, ka Komisija **līdz 2016. gada beigām** iesniegs tiesību akta priekšlikumu par minimālu saskaņošanu **maksātnespējas tiesību aktu** jomā saistībā ar kapitāla tirgu savienību, ar galveno mērķi glābt uzņēmumus, kam notiek oficiāla vai ārpusstiesas pārstrukturēšana, vienlaikus arī palielinot maksātnespējas procedūru efektivitāti (piemēram, augstākas atgūšanas likmes), vajadzības gadījumā pievēršoties tiesību aktiem oficiālas maksātnespējas jomā.
86. **2018. gadā** Komisija pārskatīs Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvu un VNM (2018. gada beigās). Attiecībā uz **VNM pārvaldības pasākumu** atbilstību Komisija vērtēs, vai ir nepieciešams, ka funkcijas, kuru pildīšana ar VNM regulu ir uzticēta Valdei, Padomei un Komisijai, pildīs vienīgi **neatkarīga Savienības iestāde**, un, ja tā būs, vai ir nepieciešams izdarīt izmaiņas attiecīgajos noteikumos, tostarp primāro tiesību aktu līmenī.

⁹ Attiecībā uz pasākumiem, lai nodrošinātu **riska svērto aktīvu** konsekvenci, būtu jāņem vērā, ka grozījumi Kapitāla prasību regulā ir gaidāmi vēlākā posmā.

87. Attiecībā uz **Vienoto uzraudzības mehānismu** (VUM) ir jāatgādina, ka VUM Regulas (ES) 1024/2013 85. apsvērumā norādīts, ka "LESD varētu grozīt, lai piemērotu parasto likumdošanas procedūru un novērstu dažus juridiskos ierobežojumus, ko šis pants šobrīd nosaka VUM koncepcijai (piemēram, [...] un vēl skaidrāk iekšēji **nodalīt lēmumu pieņemšanu** par monetāro politiku un par uzraudzību)". Atsaucoties uz VUM regulu, dalībvalstis 2013. gada 12. aprīļa neoficiālajā *ECOFIN* sanāksmē arī norādīja, ka tās ir "gatavas konstruktīvi strādāt pie priekšlikuma par grozījumiem Līgumā" un ka ECB regula vajadzības gadījumā būtu pienācīgi jāpielāgo, ja tiktu grozīts LESD 127. panta 6. punkts vai citi attiecīgi Līguma noteikumi.

3.2.2. Dalībvalstu izvirzītie pasākumi

88. Komisijas veiktais darbs uzlabotu **datu pieejamību un kvalitāti**, ņemot vērā **Eurogrupas** locekļu mērķus attiecībā uz **valsts maksātspējas režīmu reformu** atbilstīgi kopējiem principiem un saskaņoti ar ES iestāžu vadītajiem paralēlajiem darba virzieniem saistībā ar Komisijas rīcības plānu par kapitāla tirgu savienības izveidi. 22. aprīlī Eurogrupa pilnvaroja Eurogrupas jautājumu darba grupu **prioritārā kārtā** iesaistīties šajā darbā un vienojās atgriezties pie šā jautājuma **2016. gada rudenī**. Ciktāl šis darbs attiecas uz kapitāla tirgu savienību un dalībvalstīm, kuras nav eurozonas dalībnieces, šis temats būtu jāapspriež arī visu 28 ES dalībvalstu līmenī.
89. Pēc diskusijām *ad hoc* darba grupā Komisija ir piedāvājusi veikt papildu analīzi par **moratorija instrumentu** un tā iespējamu saskaņotu ieviešanu un piemērošanu visā Savienībā. Komisijas ekspertu grupa banku maksājumu un apdrošināšanas jautājumos (*CEGBPI*) **2016. gada** laikā veiks papildu **tehniskus sagatavošanas darbus**. Darba mērķis ir novērtēt to, vai pašreizējais tiesiskais regulējums būtu jāgroza, kas tieši būtu jāgroza un kādā veidā, ņemot vērā būtiskās atšķirības moratorija instrumenta pieejamībā un piemērošanā dalībvalstīs (darbības joma, ilgums, iesaistītās iestādes, intervences posms utt.).

3.3. Turpmākie pasākumi

90. Pamatojoties uz minētajiem pasākumiem, *ad hoc* darba grupa ir pārrunājusi vairākas jomas, kurās nav paredzēti tiesību aktu priekšlikumi, bet kurās lietderīgi varētu būt **papildu pasākumi** banku savienības, kā arī visu 28 ES dalībvalstu kontekstā. Pašreizējā *ad hoc* darba grupas diskusiju posmā varētu nodalīt i) pasākumus, kurus, iespējams, varētu risināt Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas (ENAS) kontekstā, un ii) citus pasākumus, kuriem vajadzīgas papildu politiskas norādes.
91. Tika norādīts, ka, lai arī diskusijas šajā sakarā ir īpaši svarīgas banku savienībai, tām būtu jānotiek visu 28 ES dalībvalstu līmenī, lai nodrošinātu, ka banku savienība paliek atvērta visām dalībvalstīm nolūkā nodrošināt saskaņotību vienotajā tirgū.

3.3.1. Iespējamie risināmie jautājumi saistībā ar ENAS

92. Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēma ļautu precizēt vairākas **iespējas un rīcības brīvību** banku savienībai saskaņā ar Noguldījumu garantiju sistēmu direktīvu, jo īpaši lai precizētu attiecības starp Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu un valstu noguldījumu garantiju sistēmām, kā arī lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un netraucētu Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas darbību. Tā kā ierosinātā metode iespēju un rīcības brīvības precizēšanai Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas nolūkos neliedz dalībvalstīm un/vai valstu iestādēm valsts kontekstā piemērot iespējas un rīcības brīvību, liels skaits dalībvalstu atbalstīja pieeju ar mērķi nodrošināt to, ka tiek piedāvāti pareizie stimuli, lai veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus banku savienībā, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visās 28 ES dalībvalstīs un lai izvairītos no morāla kaitējuma Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas kontekstā.

93. Dažas dalībvalstis ir ierosinājušas, ka saistībā ar Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu attiecīgā gadījumā varētu sīkāk precizēt **mazāk nozīmīgu iestāžu uzraudzības režīmu**. Lai arī citas dalībvalstis pauda piesardzību, tika ierosināts, ka praksi, iespējams, varētu nostiprināt un saskaņot ar bilances izvērtējumu mazāk nozīmīgām iestādēm. Šajā sakarā ir norādīts, ka nozīmīgām iestādēm pirms pirmā un otrā pīlāra ieviešanas ir piemērots VUM veikts visaptverošs novērtējums, lai vairotu uzticēšanos Eiropas banku uzraudzībai un mazinātu risku, tādējādi atvieglojot VNF izveidi.
94. Dažas dalībvalstis norādīja, ka tad, kad tas tiek atzīts par vajadzīgu, varētu sīkāk precizēt pasākumus, tostarp precīzus **aizsardzības pasākumus**, lai novērstu iespējamo risku, kāds piemīt īpašiem valstu pasākumiem ar būtisku ietekmi uz banku bilancēm. Šajā sakarā dažas dalībvalstis ierosināja grozīt VNM regulu un/vai citus atbilstīgus normatīvus tekstus. Vairākas citas dalībvalstis pauda atrunas par šādu pieeju bez lielākas skaidrības par attiecīgajiem valstu pasākumiem, to iespējamiem riskiem un sīkākas informācijas par attiecīgiem iespējamiem aizsardzības pasākumiem.

3.3.2. Vajadzīgas turpmākas politiskās norādes

95. Attiecībā uz **Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu** un lai izveidotu pilnvērtību banku savienību, vairākas dalībvalstis norādīja, ka lietderīgi būtu sniegt politiskas norādes par šādas sistēmas struktūras iespējamo uzbūvi (tostarp trim posmiem: pārapirošināšanu, kopapirošināšanu un pilnu apdrošināšanu) un pieņemšanas un stāšanās spēkā grafiku (un iespējamiem nosacījumiem) saistībā ar pārējiem riska mazināšanas un riska dalīšanas pasākumiem banku savienības nostiprināšanai. Šajā sakarā vairākas dalībvalstis arī lūdz politiskas norādes attiecībā uz **starpvaldību nolīguma** nepieciešamību un tā iespējamo saturu, lai arī dažas citas dalībvalstis uzskata, ka diskusijas par šo jautājumu ir pāragras.

96. Paziņojuma par banku savienību un pagaidu finansējumu pasākumiem vienotā noregulējuma fondam, ar kuru *ECOFIN* ministri nāca klajā 2015. gada 8. decembrī, pēdējā daļā norādīts, ka "kad VNM būs stājies spēkā un iesaistītās dalībvalstis būs ratificējušas starpvaldību nolīgumu un pilnībā transponējušas Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvu, tās izvērtēs pagaidu finansējuma pasākumu izstrādi un apsvērs turpmāko darbību un grafiku attiecībā uz darbu pie **kopīgā atbalsta mehānisma**, lai nodrošinātu, ka tas var sākt pilnvērtīgi darboties līdz pārejas perioda beigām. Arī vēlāk 2016. gada gaitā dalībvalstis apsvērs pasākumus, kas vajadzīgi, lai turpinātu padziļināt banku savienību." Kad atlikušais nosacījums, kā gaidāms, būs izpildīts līdz 2016. gada jūnijam, dalībvalstis izvērtēs pagaidu finansējuma pasākumu izstrādi, un tad lietderīgi būs saņemt politiskas norādes par turpmāko darbu un grafiku attiecībā uz darbu pie kopīgā atbalsta mehānisma. Šajā sakarā dažas dalībvalstis arī uzsvēra, ka kopīgais atbalsta mehānisms Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmai ir būtisks, lai nodrošinātu vienādu uzticēšanās līmeni attiecībā uz noguldījumu aizsardzību visos apstākļos. Minētās dalībvalstis norādīja, ka būtu lietderīgi saņemt norādes attiecībā uz to, vai ir jānodrošina, ka kopīgais atbalsta mehānisms aptver arī Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmu, savukārt citas pauda stingrus iebildumus.

97. EFK Augsta līmeņa darba grupa valsts riska darījumu regulējuma jautājumos šobrīd izskata politikas iespējas, holistiskā veidā risinot jautājumu par **valsts riska darījumiem** Eiropā. Ar minētajām iespējām vajadzētu veicināt saiknes sarašānu starp bankām un valdībām, ņemot vērā iespējamās izmaksas un ieguvumus, plašāku ietekmi uz finanšu tirgiem, valsts parāda pārvaldību, finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku. Pamatojoties uz Augsta līmeņa darba grupas sākotnējiem rezultātiem, *ECOFIN* neoficiālā sanāksmē aprīlī tika pārrunātas arī vairākas politikas iespējas, tostarp ar pāreju saistītie jautājumi. Tika pausts daudz un dažādu viedokļu par to, kurai(-ām) politikas iespējai(-ām) dot priekšroku, un par turpmāko rīcību. Daudzas dalībvalstis pauda uzskatu, ka jebkādiem iespējamajiem grozījumiem ES būtu jānotiek ciešā saistībā ar Bāzeles procesu, un tādēļ būtu jāsaģaida tā rezultāti. Vairākas no šīm dalībvalstīm pauda piesardzību, ņemot vērā iespējamās negatīvās sekas, kādas varētu būt jebkādai nepiesardzīgai esošā regulējuma pārskatīšanai. Šajā sakarā dažas dalībvalstis bija īpaši nobažījušās par konsekvenci vienotajā tirgū, ja izmaiņas būtu ierobežotas un attiektos vienīgi uz banku savienību vai eurozonu. Citas dalībvalstis norādīja uz valūtas risku, kas piemīt politikas iespējām dalībvalstīs, kuras nav eurozonas dalībnieces, jo īpaši iespējām, ar kurām novērš koncentrācijas risku. Tomēr vairākas citas dalībvalstis uzsvēra vajadzību nostiprināt valsts riska darījumu regulējumu. Dažas no šīm dalībvalstīm uzsvēra, ka vajadzības gadījumā, iespējams, ir nepieciešams īpašs regulējums, jo īpaši, ja Bāzeles komiteja neīsteno savlaicīgu un būtisku reformu, ņemot vērā saistītos finanšu stabilitātes riskus un pārrobežu savstarpējās ietekmes paaugstināto līmeni, un riska dalīšanu, kas īpaši piemīt banku savienībai vai eurozonai un tās institucionālajai uzbūvei. Šajā sakarā šīs dalībvalstis ierosināja vienlaikus pievērsties kredītriskam un koncentrācijas riskam. Ņemot vērā dažādos paustos viedokļus un to, ka diskusijas Bāzeles komitejā joprojām notiek, ir lietderīgi saņemt politiskas norādes par turpmāko darbu.

98. *Ad hoc* darba grupas sanāksmes laikā tika norādīts, ka **valstu parādu pārstrukturēšanas** jautājums šobrīd netiek konkrēti apspriests starptautiskā un Eiropas līmenī. Daudzas dalībvalstis pauda uzskatu, ka turpmākas diskusijas par šo tematu nav vajadzīgas un tās var būt kaitīgas, savukārt dažas dalībvalstis vēlējās gūt turpmākas politiskas norādes šajā jomā.

IV. SECINĀJUMI

99. Prezidentvalsts Nīderlande aicina Padomi ņemt vērā šo ziņojumu, lai turpinātu darbu nākamās – Slovākijas – prezidentūras laikā.
-